

mouse on mars

“novodobni hibrid”

Tako imenovane hibridne glasbene strukture postajajo dandanes vse bolj izrazite, saj so verjetno skorajda vsi čisti glasbeni žanri že izumrli.

Eni prvih mojstrov zlaganja različnih stilov glasbe so bili Brazilci, očitno zaradi njihove barvite nacionalne in kulturne narave prebivalstva. V 70-ih so se z nenavadnimi glasbenimi miksturami ukvarjali tako imenovani »krautrockerji«, in sicer nemške skupine, kot so Can, Faust, Neu! ter Kraftwerk, ki so prvi pričeli kombinirati akustične inštrumente z elektronsko glasbo.

Dandanes, v poplavi vse vrstne elektronske glasbe, prav tako prihaja do raznovrstnih mešanic, ki zaradi nenehnih tehnoloških inovacij vedno znova presenečajo. Eni od pionirjev novodobnih »hibridov« so skupina MOUSE ON MARS.

Začetek MOUSE ON MARS sega dobro desetletje nazaj, tja v leto 1993, po srečanju nemških mladcev, Andija Toma iz Dusseldorfa in Jana Wernerja iz Kolna, na nekem death metal koncertu. Kaj kmalu zatem sta se odločila osnovati svojo skupino. Začela sta delovati v Wernerjevem studiju, sprva sta ustvarjala glasbo za TV programe. Njunji prvi demo posnetki so našli pot do založbe, imenovane Too Pure, in sicer preko skupine Seefeel, ki je gojila simpatije do zvoka MOUSE ON MARS.

Kmalu zatem je imenovana založba izdala njen prvenec »Frosch«. Vse to se je dogajalo leta 1994, kasneje tega leta pa sta izdala debut imenovan Vulvaland. Sledeče leto je sledil album laora Tahiti. Posvečala sta se tudi izdajam na kompilacijah eksperimentalnih glasbenih posladkov, pripravi soundtracka za film Glam in se pojavila na nekaj tribute ploščah. Leta 1997 izdala nov album Autoditacker in pa Instrumentals, samo na vinilu.

Dve leti kasneje izide plošček Niun Niggung, sledi pa mu Idiology izdan na založbi Thrill Jockey, na katerem je že opazen bolj očitni stilni preskok. Prej sanjavi in nekako sramežljivi, sedaj

hitrejši, bolj samozavesten. Bolj izrazit in drzen zvok, še vedno poln raznih zvočnih dodatkov, a s tem nikakor prezasičen. Letošnjega leta izdan album Radical Connector je zopet poln novosti, mešanica elektronike in akustičnih instrumentov, večje melodičnosti in vokalov, ki jih prej skorajda nista uporabljala.

Glasbenim »predalčkarjem« je eklektičnost MOUSE ON MARS povzročila manjšo zmedo, zakaj, nihče ni vedel, kako skupino opredeliti, kako imenovati glasbeni žanr, ki ga ustvarjata. MOUSE ON MARS sta talilni lonec celega spektra glasbenih stilov, vse od rocka, ambienta, tehnja, jazza in jungla, skratka skrajno hibridizirana glasbena mešanica, ki daje MOUSE ON MARS svojevrsten pečat in čar.

Vsak od njunih albumov je prevladujoč v specifičnem stilu, nekakšna nadgradnja predhodnika. Z leti postaja glasba bolj samozavestna, a hkrati tudi bolj absurdna, morda celo kompleksna. MOUSE ON MARS z idejami ne skoparita in jih spretno primesujeta novim projektom, pri tem pa ohranjata krasen občutek zmernosti pri poigravanju s prostorom in zvokom. Vedno znova eksperimentirata in presenečata in se očitno zavedata, da gredo stvari lahko samo na boljše.

Za vse z odprtim glasbenim okusom, željne svežine in zabavnih ritmov.

MOUSE ON MARS - radical connector europe tour 2004 se je sicer zaključila novembra, informacije o prihodnjih koncertih pa lahko spremljate na www.mouseonmars.com.

V kolikor vam je ali še bo glasba Mouse on Mars všeč, vam v posluh priporočam slednje izvajalce:

- :: PLURAMON
- :: TWO LONE SWORDSMEN
- :: MR. OIZO
- :: OVAL

11 Petra Žigon
12 Adam Ramejks

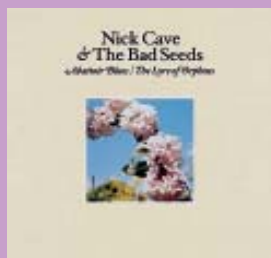
EMINEM – Encore

Eminem je znan po tem, da vedno pove, kar misli – glasno, brezkompromisno, v stilu, ki seže preko meja domače dežele, v stilu, ki mnoge prilepi na stol s povešeno čeljustjo in široko odprtimi očmi in v stilu, ki mnogim predstavlja grožnjo. Toda ne tokrat. Em kritizira konkretna imena in celo izpusti Christino Aguilero, vendar ne prizanese niti Britney, Justinu, Hilary Duff, celo Jojo, loti se še pokojnega Christopherja Reeva. Eminem nima kaj veliko novega povedati in vmes še vedno pljuva po svoji ženi. Je kdaj slišal za ločitev? Ta album ima nekaj svetlih komadov, vendar je od enega do drugega treba čakati precej časa. Medtem pa naj kdo, prosim, razbesni Ema. Da bo spet napisal kaj, kar ne bo dalo občutka, da je bil album spravljen skupaj na hitro, z namenom da pokrije življenjske stroške.

NICK CAVE – Abattoir Blues/Lyre of Orpheus

Nick Cave vam ponuja točno to, kar od njega pričakujete. Temačno glasbo, ki vam bo odkrila nove globine. Tokrat vam v točno ta namen ponuja dvojni album. Abattoir Blues nosi zvoke rock'n'rolla s prizvoki gospel glasbe, medtem ko Lyre of Orpheus vsebuje bolj eksperimentalno glasbo z mnogimi instrumentalnimi (akustičnimi) vložki. Mož, ki se je proslavil z morilskimi baladami, ponuja vpogled v svoja intimna doživljanja, ki jih je briljantno prelil v izraze strasti. Njegov blues je oster, jezen in na trenutke maničen, njegova lira pa lirična, sladka jeza, spremenjena v žalost – zaključni pa se z mojstrovino, ki spominja na globoko molitev. Nick Cave je našel najboljši način, kako združiti svoj poskočen smisel za humor (sem ter tja se lahko čudite, kako se komaj zadržuje, da ne plane v smeh) in veselje do življenja s temačnimi mislimi svojega srca.

R.E.M. – Around the sun

Mnogo premnogo ljudi povezuje R.E.M. le z njihovim fantastičnim albumom Automatic For The People, ki je izšel leta 1992. Ljudje so ob vseh kasnejših albumih vreščali, da hočejo nekaj, bolj podobnega albumu Automatic. Pa vendar – v čemu je smisel?! V ponavljanju? V strogem sledenju uspešne formule? Ne. R.E.M. so bend, ki jih prav malo briga, kaj si vi mislite. R.E.M. so bend, ki bodo naredili svojo ploščo točno in natanko tako, kot si to sami želijo. Michael Stipe zveni bolje kot kdajkoli prej, glas zlomljenega srca, ki je preživel svojo bolečino. In ravno zato, ker R.E.M. tokrat zahtevajo popolno pozornost, bodo le tisti, ki bodo albumu dali priložnost in ga poslušali znova in znova, dobili svoje. S tem pa bodo R.E.M. dosegli to, kar želijo. Da jih poslušajo le tisti, ki jih razumejo. Si že brundate "It's easy to leave than to be left behind"?

WYCLEF J. – Welcome To Haiti Creole 101

Tudi Wyclef je že vse od začetka svoje solo kariere zaznamovan z uspehi skupine The Fugees. Tako kot Lauryn Hill se je podal na svojo pot, ki jo je zaznamoval z glasbo, ki njemu veliko pomeni. Vendar ga nikar ne označite ha hip-hop ustvarjalca. Na plošči so pesmi v španščini (1), francoščini (3), le ena je v angleščini, ostale pa v haitijski kreolščini. Wyclef je v svoje pesmi vpletel melodije karibske glasbe, tudi zvoke salse, in si s tem nedvomno zagotovil nove simpatije različnih poslušalcev. Nedvomno bo nekaterim všeč, da album vsebuje 17 ali 18 pesmi (odvisno od izdaje), vendar to pripomore k temu, da se pesmi med seboj malce porazgubijo in izgubimo občutek zanje. In čeprav mu baje izvajanje pesmi v haitijski kreolščini v živo ne gre ravno najbolje od ust oziroma se mu izogiba, je pohvalno že to, da ohranja pravi reagga.

